

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010355
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Jurkovič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2513010355.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Jurkoviča a sudcov JUDr. Tatiány Biednikovej a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obžalovanému O. W., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/, § 138 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/60/2013 zo dňa 27.11.2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.02.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. W. uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase asi od 17.00 hod. do 17.30 hod. dňa 06.12.2012 v B., na ulici X. W., na trávnaťej ploche pred obytným domom číslo XXXX/XX pristúpil k O. X. a pokúsil sa mu z ľavého ramena strhnúť modrú textilnú tašku s notebookom zn. HP G62 a dvojokulárovým ďalekohľadom nezistenej značky s koženým puzdrom s nápisom Made in Poland a ako si poškodený tašku zachytil ľavou rukou, tak ho obvinený stiahol na zem, kde ho opakovane udieral do oblasti tváre a hornej polovice tela, plastovou tyčou o dĺžke 35 cm opatrenou kovovými hrotmi až mu tašku vytrhol z ruky a utiekol s ňou na neznáme miesto, čím spôsobil O. X. škodu vo výške 280 Eur a pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre bez známok otrasu mozgu, tržne - zmliaždenú ranu na hornej pere úst dlhú asi 3 cm, odlomenie veľkého hrboľa v oblasti hornej časti pravej ramennej kosti, bez posunu kostných úlomkov a povrchové tržne - zmliaždené rany a odreniny kože v oblasti pravého líca, nosa a v čelovo-spánkovej oblasti vľavo s dobou liečenia najmenej 21 dní.

Za to ho odsúdil podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenému O. X., nar.X X.XX.XXXX, trvale bytom B., V. ul. č. XX, škodu vo výške 120 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bol poškodený O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. č. XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ohľadne výroku o vine, výroku o treste. Poukázal na to, že súd I. stupňa nevyhodnotil vykonané dôkazy správne, pretože ani žiadnym z doplnených dôkazov nebola preukázaná vina obžalovaného a napriek tomu súd I. stupňa rozhodol o jeho vine. Poukázal na to, že jediným dôkazom proti nemu je výpoveď samotného poškodeného X., ktorá však sama osebe je vnútorne rozporná, tiež ďalšie vykonané dôkazy nepodporili verziu poškodeného, pretože sa nenašiel obal od vína pri základnej škole o ktorom hovoril poškodený, útočná palica sa nenašla, zranenia poškodeného nevykazujú markanty typické pre údery palicou, s klincami alebo ostrými šróbmi, ani oblečenie poškodeného nevykazovalo stopy po úderoch s takouto palicou. Samotná osoba poškodeného vyvoláva vzhľadom na svoj zdravotný stav a spôsob života pochybnosti o dôveryhodnosti jeho tvrdení, pretože bolo preukázané, že v kritický deň poškodený požíval alkoholické nápoje a to vodku a víno, okrem toho užil aj psychiatrické lieky. Podľa tvrdenia samotného obžalovaného v deň incidentu fajčil tiež marihuanu v dôsledku čoho si poškodený objektívne ani nemohol pamätať priebeh skutku a z toho vyplývajú, aj rozdielnosti jeho tvrdenia.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku a to zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Hneď v úvode krajský súd poukazuje na to, že v predmetnej trestnej veci už rozhodoval svojim uznesením zo dňa 16.07.2013 sp.zn. 5To/66/2013, keď podľa § 321 odsek 1 písm.b/, písm.c/ Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 19.06.2013 a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.. V tomto svojom uznesení jednoznačne poukázal na to, že jediným dôkazom, ktorý usvedčuje zo spáchania skutku obžalovaného je výpoveď samotného poškodeného, ktorý však popisuje útok na svoju osobu odlišne už vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, ďalej na hlavnom pojednávaní, pričom rozpory sú veľmi podstatné a významne sa týkajú samotného popisu útoku, jeho intenzity ako aj ďalšie okolnosti prípadu. Podľa názoru krajského súdu súd I. stupňa v tomto smere nevykonala dostatočné dokazovania na odstránenie týchto podstatných rozporov. Už samotný poškodený nebol na doplnenom hlavnom pojednávaní k týmto svojim rozporom náležite vypočutý a tieto rozpory zostali neodstránené. V tomto smere krajský súd poukazuje tiež na to, že znalec z odvetvia psychológie sa vôbec nevyjadroval k príčinám podstatných rozporov vo výpovediach poškodeného v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní so zameraním na príčiny týchto rozporov. Poškodený podľa jeho vlastnej matky v čase trestného činu užíval psychiatrické lieky, pričom nebolo zisťované aké to lieky boli a aké mohli mať na jeho psychiku, mal kritický deň fajčiť tiež marihuanu a bol tiež pod vplyvom alkoholu, čo bolo objektívne zistené. Bude potrebné, aby sa tento znalec k týmto okolnostiam vyjadril v tom smere, ako tieto okolnosti mohli vplyvať na psychiku poškodeného v tom smere, či bol vôbec objektívne schopný zapamätať si priebeh udalostí a o týchto pravdivo hovoriť. Navyše k tomuto treba uviesť, že žiadne objektívne dôkazy tvrdenia poškodeného o incidente nepotvrdzujú.

Teba tiež uviesť, že obžalovaný poukazuje tiež na objektívnu stopu zistenú na mieste činu a to stopu obuvi, ktorá bola podľa obžalovaného zabezpečená a svedčila v jeho prospech t.j., že na mieste činu nebol. V tomto smere bolo potrebné, aby sa k tejto stope a k jej vyhodnoteniu jednoznačne vyjadril technik, ktorý bol pri ohliadke miesta činu B. O. v tom smere, aby objektivizoval tvrdenia obžalovaného, že stopa bola upotrebitelná avšak svedčila v prospech obžalovaného.

Podľa názoru krajského súdu až po takto doplnenom dokazovaní bude možné predmetnú vec náležite skutkovo ustáliť a rozhodnúť o podanej obžalobe. Teba uviesť, že rozhodnutie o vine nemôže byť založené na predpokladoch alebo určitej mozgnej alternatíve ale vykonané dôkazy musia jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčovať zo spáchania skutku obžalovaného.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.